

25.88x31.49	1	עמוד 14	ישראל היום! - כותרת	02/07/2024	90736729-3
ה.ל.ל. - האגודה ליוצאים לשאלה - עמות - 40610					

"חילוני או דתי, אתה הבן שלנו"

שניאור סט (23), חסיד חב"ד לשעבר שיצא בשאלה, היה בקיבוץ בארי ב-7 באוקטובר • הוא שרד את הטבח ושקע בדיכאון • "יצא לי גם משהו טוב בעקבות האסון הנורא הזה - הקשר שלי עם ההורים והאחים התחדש"

עבר. הכרתי שם הרבה אנשים שנרצחו ונחטפו, ומאוד התחברתי לקהילה. חשוב לי מאוד להודות לעמותת 'הלל' ולמשרד הרווחה שבזכותם הגי עתי לקיבוץ".

"הטיפול בצעירים ובצעירות יוצאי החברה החרדית וחסרי עורף משפחתי הוא בעל חשיבות רבה במשרד הרווחה", מסביר דורון כהן, מנהל שירות חוץ-יבתי במשרד הרווחה והביטחון החברתי. "הוא מתבצע בתקופת המעבר שבין עזיבת החברה החרדית ועד להסתגלות ולתחילת ההשתלבות בחברה הכללית, בין השאר בדירות המעבר של המשרד המופעלות על ידי עמותת הלל ומהוות שלב מתקדם לקראת הכנה והבשלה של הצעירים לחיים עצמאיים ולפיתוח כישורים ומיומנויות חיים".

אני שואל את שניאור אם חש חרטה שעזב את הבית, הפך לחילוני ונקלע לטבח הגדול של השבת השחורה. הוא נחרץ ביותר: "לא הרגשתי חרטה, חרימשמעית. לקח לי זמן, אבל יצא לי גם משהו טוב בעקבות האסון הנורא הזה - הקשר שלי עם ההורים והאחים טוב כעת. אני מגיע מקיבוץ הצירים, שם אני מתגורר כעת, לבית של ההורים בקריית גת, חזרתי להיות פעיל בקבוצת הווט סאפ המשפחתית, אני נוכח באירועי שמחה של המשפחה ומחובר אליה. מרגיש מצוין עם זה".

הוא היה לבר. הילד החרדי, חסיד חב"ד שהפך לקיבוצניק, מצא את עצמו בין חיים למוות בלב המשק החילוני. שמר על דממה לדבריו. שמע היטב איך המחבלים באים להרוג אותו. "הם ירו על השכנים ואז על הדלת של הדירה שלי", מספר שניאור. "הם חיפשו מי בבית, ובגלל שהייתי לבר וכנראה בגלל השקט הם עזבו את המקום, לא לפני שגנבו את הקורקינט החשמלי שלי מהחצר".

סגירת מעגל

שניאור מספר שמדי פעם תיקשר בווטסאפ עם חבר שלו מהשכונה, שגם הוא עבר טראומה גדולה מאוד. "היו לי גם מחשבות אובדניות בעקבות מה שקרה", משתף שניאור בגילוי לב. "סוון, שאחי ראית על הדירות שלנו מטעם הקיבוץ, שכנעה אותי להישאר עם הקהילה שלנו בים המלח כי שם אקבל טיפולים ותמיכה. אכן, עברתי טיפול פסיכולוגי מצוין עם המטפל יהודה בנדקובסקי וזה ממש עזר לי".

שניאור מספר שחזר לעבוד בדפוס בארי עד שהתגייס למילואים. "זה היה ממש חשוב לי, סגירת מעגל, לשמור על העוטף ולתרום ככל יכולתי אחרי 7 באוקטובר ומה שהקיבוץ שלי

סרט שובר קופות. הוא הילד התשיעי, בן הזקונים, של יוסף ונעמה. הוא גדל בקריית גת והתחנך בישיבה בכפר חב"ד. שניאור מספר שלא הרגיש שלום עם אורח חייו. "בתור ילד תמיד אהבתי לשחק כדורגל, לעשות דברים אחרים, ובגיל 15 עזבתי את הישיבה בכפר חב"ד. חזרתי הביתה והסתפרתי. הוריי ואחיי היו די בשוק. החיים החילוניים קרצו לי יותר מהכל". שניאור עבר כמה וכמה מסגרות חינוכיות עד שעזב את הדת. "הקשר עם ההורים היה רופף למדי. הם התאכזבו מהמהלך שלי. בגיל 18 התי גייסתי לגדוד צבר של חטיבת גבעתי והייתי לוחם. גם חייל בורד".

אחרי שסיים את הצבא עבר תקופה במחלקת המחשוב בבית החולים בילינסון. חצי שנה לפני 7 באוקטובר מצא את עצמו בקיבוץ בארי. הוא הגיע לשם במסגרת פרויקט "הלל" והיה מאושר. "עברתי ברפוס של הקיבוץ, רכשתי חברים חדשים, הכרתי משפחות מקסימות בקיבוץ", מספר שניאור.

ואז הגיעה השבת השחורה

"הייתי נצור בחדר שלי בקיבוץ בשכונת 'הקר' קס' שקרובה לשכונת 'הכרם', שם היה טבח גדול", מספר שניאור.

ערן נבון

הוא ראה את המוות בעיניו. מחבלי המאס צרו על חדרו הקטן בקיבוץ בארי, ירו לכל עבר וביקשו לחסל אותו. שניאור סט (23), חסיד חב"ד לשעבר שיצא בשאלה ושהי קשר עם הוריו התרופף, הגיע לקיבוץ בזכות פרויקט של משרד הרווחה ועמותת הלל, ובאי מצע שבת השביעי באוקטובר, קיבל שיחה מפתיעה: "אני חייב לדבר בשקט", לחש מופתע. "אם אפשר בחיים", אמר להוריו המורדגים, "אחזור אליכם".

שניאור שרד את הטבח המזועזע בקיבוץ וניצל. הוריו הגיעו מייד לבקרו במלון בים המלח, לשם התפנה עם יתר אנשי המשק שנותרו בחיים ושלא נחטפו. "העיקר שאתה בחיים", אמרו לו הוריו הנרגשים, לא עזבו אותו לרגע והרעיפו עליו חיבוקים. "חילוני או דתי, אתה הבן שלנו". עכשיו שניאור התגייס לשירות מילואים בגדוד 8522. הוא מגן על העוטף. מרגיש גאווה גדולה לעשות כך. שליחות אמיתית. סיפור חייו של הצעיר האמיץ הזה יכול לפרנס בקלות יתרה

גאווה גדולה לשמור על העוטף

על מדים בגבול עם עזה

שניאור סט מגויס למילואים